

РЕШЕНИЕ

№ 3831

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2969** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу Решение №8262 от 10.01.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по нахд № 11109/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-576 от 29.05.2019г., издадено от заместник-председател на Комисията по финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2 във вр. ал. 1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на касатора е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е неправилно, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът оспорва, че вмененото нарушение е извършено в условията на повторност, като твърди, че посоченото в НП предишно нарушение е влязло в сила 2015г. т.е. преди влизане в сила на чл. 496 от КЗ. Изтъква още, че при съставяне на АУАН не са описани фактите, довели до приложението на квалифицирания състав на нарушението по чл. 644, ал.2 от КЗ. Счита, че е нарушен давностният срок по смисъла на чл. 34 от ЗАНН и неправилно е определена датата на

извършване на нарушението. Изтъква още, че наложената санкция не съответства на тежестта и характера на извършеното нарушение. Навежда основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Моли се да бъде постановено решение, с което НП да бъде отменено. Алтернативно моли съда да измени НП, като преквалифицира наложената санкция от такава по чл. 644, ал.2 от КЗ на такава по чл. 644, ал.1, т.1 от КЗ.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - Комисия за финансов надзор в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., който оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна и недоказана и като такава моли да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че ЗД [фирма] в качеството на застраховател на 17.09.2018г. е регистрирал претенция на увредено при ПТП лице за заплащане на застрахователно обезщетение по застраховката „гражданска отговорност” на виновния за произшествието водач, застраховал отговорността си при касатора и негови представители, извършили оглед на МПС на 17.09.18г. Установено е също и това, че увреденото лице, регистрирало претенция към жалбоподателя, представило всички необходими за произнасянето на застрахователя по предявената претенция документи с уведомлението за нея и след това на 20.09.2018г.

Произнасянето на застрахователя по предявената претенция е направено на 05.02. 2019г., вместо до 12.10.2018г, на която дата АНО е посочил, че е изтичал 15 дневния в работни дни срок в съответствие с чл. 108 ал.1 КЗ.

Представени по делото са доказателства и за това, че с влязло в сила на 20.04 .2018г. НП № Р-10-824/06.11.2017г. на заместник-председател на Комисията по финансов надзор застрахователят е санкциониран за същото по вид нарушение на отм. КЗ.

Фактическата обстановка СРС установил, въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от

Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Издадените АУАН и НП отговорят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ задължава застрахователя да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането.

Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката „гражданска отговорност“ на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ. Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред СРС, всички необходими доказателства за удовлетворяване на застрахователната претенция са представени на 20.09.2018г. – когато увреденото лице е декларирало, че се отказва от допълнителен оглед. С оглед на което, произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 12.10.2018г. Застрахователното обезщетение е изплатено на 05.02.2019г., с което не е спазен императивно установеният срок в чл. 108, ал. 1 от КЗ. С оглед на изложеното, правилно актосъставителят е определил датата на извършване на нарушението, а именно - 13.10.2018г.

Неоснователни са наведените от касатора доводи относно неправилното определяне на вмененото нарушение като „повторно“ по смисъла на §1, т.51 от Допълнителните разпоредби на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-824/06.11.2017г., а именно 20.04.2018г., с което е наложено наказание за същото по вид нарушение, като същото е изрично посочено в процесното НП.

Неоснователно в касационната жалба се твърди, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, с оглед характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това в конкретния случай се касае за „повторност“ по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, а не за инцидентно неизпълнение на задължение.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл.

78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

С оглед изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №8262 от 10.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по нахд № 11109/2019г.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисия за финансов надзор - [населено място] съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто /лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

2.